

Mijn ervaring in Rubengera

Nooit gedacht dat ik de woorden "Mwaramutse" en "Amakuru" zo zou missen. Elke morgen wanneer ik onderweg was naar de Indatwa School of het gezondheidscentrum, waren dit de eerste woorden waarmee we elkaar op straat begroetten. Op deze manier werd je elke dag weer met open armen ontvangen door de mensen uit het dorp. De betekenis die de Pastor mij hiervan heeft uitgelegd, zal ik nooit vergeten. De dagen daar zijn namelijk niet voor iedereen even makkelijk en op deze manier geven ze elkaar een moment van blijdschap en een bemoediging.

Door de liefde en saamhorigheid van de mensen voelde Rubengera vanaf het allereerste begin als een thuis. Dat had ook bijna niet mis kunnen gaan met meer dan 40 fantastische zusters als mama's. Zo voelde het namelijk echt. Overal waar ik aan het werk was, waren ook zusters te vinden, die me even kwamen groeten of even kwamen vragen of ik nog steeds gelukkig was. Het binnenlopen van de eetzaal was altijd een feestje door de lach van de zusters en de geweldige kerstvieringen of welkomstceremonies die we daar gehad hebben. Ze beschreven me als altijd vrolijk, en dat was ook zeker waar. De zusters, de mensen waar ik mee samen heb gewerkt, de knuffels van de kinderen en de vrienden, gaven me allemaal elke keer weer een lach op m'n gezicht.

Qua werk was het op school fantastisch door de kinderen die naar me toe kwamen rennen om een knuffel te geven en om vervolgens Engels met ze te oefenen. Daarnaast heb ik enorm veel van de leraren geleerd. Ik ben blij dat ik ze met kleine dingen heb kunnen helpen en dat we leuke gesprekken konden hebben.

In de kliniek heb ik meerdere afdelingen mogen zien, maar vooral in het laboratorium heb ik echt kunnen werken. De heftige geschiedenis is overal nog te merken, maar hier heb ik ingezien hoe sterk de mensen zijn. Ze liepen vaak genoeg tegen moeilijkheden aan, maar samen wisten ze er altijd weer uit te komen. Altijd hard aan het werk, bijspringen waar kan en dit regelmatig zelfs zonder een lunch. Zo heb ik ook mijn bijdrage geprobeerd te leveren en hier hebben ze onwijs veel waardering voor getoond, met woorden en het delen van eten.

Op het buitengewoon mooie landschap met de oneindig vele bergen en het meer, heb ik m'n ogen uit kunnen kijken. Hier kan ik nog steeds niet genoeg van krijgen, maar de mensen heb ik in mijn hart gesloten. Rubengera is echt een heel speciale plek. Stiekem ben ik al aan het fantaseren om weer terug te gaan.....

Roos de Rooij